

Arrest

nr. 324 885 van 10 april 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. MASSIN
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 2 maart 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 januari 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 februari 2025 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 13 februari 2025.

Gelet op de beschikking van 10 maart 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 maart 2025.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES TORRES LOREDO.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat E. MASSIN verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingen-wet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. In casu wordt het volgende gesteld:

“Uit de stukken van het rechtsplegingsdossier blijkt dat de verzoekende partij van ambtswege uit de wettelijke registers werd afgevoerd op 3 februari 2025.

Krachtens artikel 39, §7 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, is er dan een vermoeden dat de verzoekende partij het land heeft verlaten, behoudens bewijs van het tegendeel.

Heden ligt er geen bewijs voor dat de verzoekende partij nog in België verblijft.

Er is bijgevolg geen enkel positief uitsluitel, minstens een begin van bewijs, over de actuele aanwezigheid van de verzoekende partij op het Belgisch grondgebied zodat het reglementair vermoeden van vertrek ten gevolge van haar afvoering van ambtswege uit de bevolkingsregisters niet wordt weerlegd.

Voor zover de verzoekende partij haar actuele aanwezigheid op het Belgisch grondgebied niet weet aan te tonen, hetzij door haar persoonlijke aanwezigheid, hetzij door het neerleggen van overtuigende stukken, moet worden besloten dat de verzoekende partij niet langer getuigt van het rechtens vereiste actueel belang.”

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Deze wetsbepaling houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nrs. 227.364 en 227.365).

4. In het proces-verbaal van de terechtzitting van 21 maart 2025 staat het volgende vermeld:

“De voorzitter verwijst naar de gronden van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van het verzoek om te worden gehoord. De voor verzoeker aanwezige advocaat deelt mee dat de dominus litis had gehoopt met hem in contact te treden maar hierin niet is geslaagd en gedraagt zich in eerste instantie naar de wijsheid. Evenwel stelt zij ook dat een mogelijk vertrek uit België geen aanleiding kan geven tot de vaststelling van een gebrek aan belang bij het beroep zolang verzoeker “het Schengengrondgebied” niet heeft verlaten. Een “technische weigering” zou er immers toe leiden dat verzoekers asielrelaas niet ten gronde werd beoordeeld in graad van beroep, terwijl hij hier in het kader van de artikelen 6 en 13 van het EVRM recht op heeft. De advocaat wijst er ook op dat de wet van 15 december 1980 verzoeker toelaat om zich te laten vertegenwoordigen door een advocaat en dat de Raad “misschien te snel” oordeelt dat hij uit België zou zijn vertrokken.”

5. Voormeld betoog van de advocaat die verzoeker vertegenwoordigt ter zitting doet geen afbreuk aan en werpt geen ander licht op de vaststellingen die zijn terug te vinden in de beschikking van 11 februari 2025.

5.1. Artikel 39/56 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de in artikel 39/2 van die wet bedoelde beroepen voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een belang of een benadeling. Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037). Dit belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

Verzoeker heeft op 16 september 2019 een verzoek om internationale bescherming ingediend bij de Belgische overheden. Bij beslissing van 30 januari 2023 weigerde het Commissariaat-generaal voor de

vluchtelingen en de staatlozen hem internationale bescherming. Op 2 maart 2023 diende verzoeker tegen die beslissing het thans voorliggende beroep in.

Uit de stukken van het rechtsplegingsdossier blijkt dat verzoeker op 3 februari 2025 van ambtswege werd afgevoerd uit de wettelijke registers, in casu het wachtregister ("03.02.2025 afvoering van ambtswege").

Krachtens artikel 39, § 7 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het Vreemdelingenbesluit), is er dan een vermoeden dat de verzoekende partij het land heeft verlaten, behoudens bewijs van het tegendeel.

De artikelen 1, 2° en 1bis van de wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters, de identiteitskaarten, de vreemdelingenkaarten en de verblijfsdocumenten, luiden als volgt:

"Art. 1. In elke gemeente worden gehouden:

[...]

2° een wachtregister waarin worden ingeschreven op de plaats waar zij hun hoofdverblijfplaats gevestigd hebben, de vreemdelingen die een asielaanvraag indienen en die niet in een andere hoedanigheid in de bevolkingsregisters zijn ingeschreven.

Wanneer een vreemdeling (die een asielaanvraag heeft ingediend) uit de bevolkingsregisters geschrapt wordt doch in de gemeente verblijf blijft houden, wordt hij ingeschreven in het wachtregister

[...]"

"Art. 1 bis. De inschrijving in het wachtregister van de vreemdelingen bedoeld in artikel 1, eerste lid, 2°, geschiedt op initiatief van de minister tot wiens bevoegdheid de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen behoren of van zijn gemachtigde, zodra deze vreemdelingen in België zijn aangekomen of zodra hun aanwezigheid op het grondgebied is vastgesteld. De vreemdelingen bedoeld in artikel 1, eerste lid, 2°, schrijven zich in bij het gemeentebestuur van de gemeente op het grondgebied waarvan zij daadwerkelijk verblijven binnen een termijn van maximum 6 maanden vanaf de datum van hun eerste asielaanvraag. In afwachting van deze inschrijving, worden zij fictief ingeschreven op het adres van de Dienst Vreemdelingenzaken voor een maximum-periode van 6 maanden.

Ze worden er uit geschrapt :

1° wanneer ze overleden zijn;

2° wanneer ze het grondgebied verlaten hebben;

3° wanneer hun vluchtelingenstatus werd erkend of hen de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend waarbij ze dan ingeschreven worden in de bevolkingsregisters bedoeld in artikel 1, eerste lid, 1°;

4° wanneer zij in de bevolkingsregisters in een andere hoedanigheid dan die van vluchteling of genietster van de subsidiaire beschermingsstatus ingeschreven worden;

5° wanneer zij niet meer verblijven op het adres waar zij ingeschreven werden en de plaats waar ze zich gevestigd hebben niet kan ontdekt worden;

6° wanneer zij binnen de termijn van 6 maanden bedoeld in het eerste lid, niet ingeschreven zijn bij het gemeentebestuur van de gemeente op het grondgebied waarvan zij daadwerkelijk verblijven; in dit geval worden zij op initiatief van de minister tot wiens bevoegdheid de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen behoren of van zijn gemachtigde, geschrapt. De informatiegegevens betreffende die vreemdelingen worden echter in het wachtregister bewaard met, tegenover hun naam, de reden van de schrapping."

Aldus rijst de vraag of verzoeker nog in België verblijft. Als dit niet zo is, wijst dit mogelijk op een gebrek aan belang bij het beroep, dat er immers finaal op is gericht om internationale bescherming te verkrijgen van de Belgische overheid.

Verzoeker werd bij beschikking uitgenodigd zijn actuele aanwezigheid op het Belgisch grondgebied aan te tonen, hetzij door zijn persoonlijke aanwezigheid, hetzij door het neerleggen van overtuigende stukken, om het rechtens vereiste actueel belang te kunnen vaststellen.

5.2. De afvoering van ambtswege uit de wettelijke registers wordt ter zitting niet betwist.

Zoals hoger opgemerkt, volgt hieruit het wettelijk vermoeden dat verzoeker België heeft verlaten, behoudens bewijs van het tegendeel. Met toepassing van artikel 39, § 7 van het Vreemdelingenbesluit, komt het dus verzoeker toe het bewijs te leveren dat hij België niet heeft verlaten.

De Raad stelt vast dat er geen concreet en overtuigend (begin van) bewijs voorligt dat verzoeker heden nog in België verblijft. Verzoeker was zelf niet persoonlijk aanwezig op de zitting. Er worden verder geen overtuigende stukken neergelegd die de aanwezigheid van verzoeker op het Belgische grondgebied aantonen.

Derhalve is er aldus geen enkel positief uitsluitel, minstens een begin van bewijs, over verzoekers actuele aanwezigheid op het Belgisch grondgebied zodat het reglementair vermoeden van vertrek uit het land ten gevolge van zijn afvoering van ambtswege niet wordt weerlegd.

De Raad herinnert er verder aan dat een verzoeker die zijn belang bij het door hem ingestelde beroep wil bewaren, een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor zijn proces moet tonen (cf. RvS 18 december 2012, nr. 221.810). Voorts mag zijn houding het behoorlijk verloop van het proces, waartoe ook hij moet bijdragen, niet verstoren. Om die redenen is een verzoeker verplicht om zijn medewerking aan de Raad te verlenen, telkens wanneer hij daar om wordt verzocht. Wanneer bovendien zijn belang in vraag wordt gesteld, moet hij daarover dadelijk een standpunt innemen en de nodige verduidelijkingen bijbrengen (cf. RvS 18 januari 2011, nr. 92.241; RvS 6 april 2018, nr. 241.208).

De beschikking van 11 februari 2025 maakte zeer duidelijk wat er van verzoeker werd verwacht – met name het aantonen van zijn actuele aanwezigheid op het Belgisch grondgebied door zijn persoonlijke aanwezigheid ter terechtzitting of door het neerleggen van overtuigende stukken –, maar hij heeft hieraan geen gevolg gegeven. Bovendien deelt de advocaat die voor verzoeker verschijnt mee dat de dominus litis had gehoopt met hem in contact te treden maar hierin niet is geslaagd. Nu zijn advocaat er niet in slaagt hem te contacteren, geeft verzoeker aldus geen blijk van een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor zijn beroep en moet hij de gevolgen van zijn gebrek aan medewerking met de rechter dragen.

De voor verzoeker aanwezige advocaat gedraagt zich in eerste instantie naar de wijsheid, maar stelt vervolgens dat een mogelijk vertrek uit België geen aanleiding kan geven tot de vaststelling van een gebrek aan belang bij het beroep zolang verzoeker het *“Schengengrondgebied”* niet heeft verlaten.

Dit betoog kan evenwel niet overtuigen. Immers, zo verzoeker zich heden buiten België elders in het *“Schengengrondgebied”* zou bevinden, wijst het vermoeden van verzoekers vertrek uit België daarentegen op zich al op een gebrek aan belang in zijn huidige beroepsprocedure in België. De Raad herinnert eraan dat verzoekers beschermingsverzoek en zijn beroep bij de Raad tegen de bestreden weigeringsbeslissing die het CGVS in het kader hiervan nam, er finaal op zijn gericht om internationale bescherming te verkrijgen van de Belgische overheid, niet van een andere Schengenstaat. Door België te hebben verlaten, geeft verzoeker aldus geen blijk van een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor zijn beroep. Wanneer hij zich niet langer op het Belgische grondgebied bevindt, toont verzoeker niet aan dat hij nog interesse heeft in internationale bescherming verstrekt door de Belgische overheid of enig belang heeft bij dit beroep.

Door geen interesse te tonen in zijn lopende procedure in het kader van een verzoek om internationale bescherming, toont verzoeker evenmin aan dat hij nog steeds nadeel ondervindt van de bestreden beslissing. In deze zin kan het betoog dat een *“technische weigering”* ertoe zou leiden dat verzoekers asielrelaas niet ten gronde werd beoordeeld in graad van beroep, terwijl hij hier in het kader van de artikelen 6 en 13 van het EVRM recht op heeft, dan ook niet worden gevolgd.

In zoverre de advocaat meent dat de Raad in deze te snel oordeelt, wijst de Raad erop dat de beschikking dateert van 11 februari 2025 en dat verzoeker tot 21 maart 2025 ruim de tijd had om zijn actuele aanwezigheid in België aan te tonen. De dominus litis heeft hem gedurende al deze tijd proberen te contacteren, maar zoals eerder aangestipt, slaagde hij hier niet in.

Het feit dat een advocaat voor hem ter terechtzitting verschijnt en dat de Vreemdelingenwet toelaat dat een advocaat verzoeker vertegenwoordigt, doet aan het voorgaande geen afbreuk daar de volgehouden belangstelling voor en het belang bij het ingediende beroep moeten bestaan in hoofde van verzoeker.

Zoals reeds gesteld, wanneer zijn belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet verzoeker daarover een standpunt innemen en het actuele karakter van zijn belang aantonen (cf. RvS 18 december 2012, nr. 221.810). Dat is in deze zaak niet het geval nu verzoeker, mede gelet op zijn gebrek aan belangstelling, niet aantoont dat hij een reële belang heeft bij zijn beroep en het reële karakter ervan dus niet vaststaat. Tevens, zoals eerder vermeld, wordt van de verzoeker verlangd dat hij medewerking verleent aan zijn procesvoering voor de Raad. Het verloop van het proces, de goede rechtsbedeling en de doeltreffende behandeling van reële beroepen wordt bijgevolg verstoord wanneer verzoeker vermoed wordt het grondgebied te hebben verlaten en dit vermoeden niet weerlegt wanneer hij hiertoe de kans krijgt, quod in casu.

6. Gelet op wat voorafgaat moet worden besloten dat verzoeker niet langer getuigt van het rechtens vereiste actueel belang. Wegens het gebrek aan het wettelijk vereiste belang, is het beroep onontvanke-lijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien april tweeduizend vijftientig door:

M. MAES TORRES LOREDO, kamervoorzitter

C. DECAESTECKER, toegevoegd griffier

De griffier,

De voorzitter,

C. DECAESTECKER

M. MAES TORRES LOREDO